

Arrest

nr. 230 130 van 12 december 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55 / A
9090 MELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. LECOMPTE, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 22 juli 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 23 juli 2015 een verzoek in om internationale bescherming, maar deed nadien afstand van zijn asielaanvraag.

1.2. Verzoeker diende op 27 januari 2016 een tweede verzoek in om internationale bescherming.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 28 februari 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 9 oktober 2017 (RvV 9 oktober 2017, nr. 193 363).

1.4. Verzoeker diende op 23 november 2017 een derde verzoek in om internationale bescherming.

1.5. De commissaris-generaal trof op 28 februari 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag.

1.6. Verzoeker diende op 19 september 2018 een vierde verzoek in om internationale bescherming.

1.7. De commissaris-generaal trof op 5 maart 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Op 23 juli 2015 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Volgens uw toenmalige verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische afkomst. U bent op 13 juni 1991 in Bagdad geboren. U hebt altijd in uw ouderlijk huis gewoond, eerst in de wijk Jihad en daarna in de wijk Saydiya in Bagdad. Hoewel u niet gelovig bent, hangt uw familie de soennitische geloofsstrekking aan. U verklaarde dat uw broer A. begin 2015 ontvoerd werd door een zekere A. S. en zijn trawanten. Uw broer werd vrijgelaten na betaling van 200.000 dollar losgeld. U sprak A. S. aan over de ontvoering. Dat gesprek mondde uit in een gevecht waarbij A. u sloeg met de kolf van een pistool. Ook uw vader werd later door A. S. geslagen.

Op 26 juni 2015 kreeg u een dreigbrief van A. S.. U deed aangifte bij de politie tegen A. S.. Kort daarop viel A. S. u aan met een mes. Op 29 juni 2015 vluchtte u met het vliegtuig vanuit Bagdad naar Erbil. Daarna verliet u uw geboorteland. U kwam op 22 juli 2015 aan in België. Op 26 november 2015 had u een persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Op 8 december 2015 bood u zich persoonlijk aan op het CGVS en deed u afstand van uw verzoek om internationale bescherming. Op 21 december 2015 werd u door het CGVS een beslissing tot afstand van asielaanvraag betekend.

Op 27 januari 2016 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. In december 2015 zou u bericht gekregen hebben uit Irak dat uw broer A. een tweede maal zou zijn ontvoerd. A. S. had u twee weken de tijd gegeven om de problemen die u met hem zou hebben op te lossen. U wenste direct naar Irak terug te keren en dat zou de reden geweest zijn dat u afstand had gedaan van uw verzoek om internationale bescherming. De Iraakse ambassade zou u echter niet zo snel een reisdocument hebben kunnen verlenen. Op 20 december 2015 zou uw broer A. zijn vermoord. Uw verzoek om internationale bescherming werd op 1 maart 2017 in overweging genomen. Op 13 januari 2017 had u in het kader van uw tweede verzoek een persoonlijk onderhoud op het CGVS. U verklaarde dat, op 26 juli 2016, ook uw oom T. werd vermoord toen A. S. u daar was komen zoeken. Gezien deze oom geen informatie gaf over uw verblijfplaats, werd hij door A. S. vermoord.

Op 1 maart 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in uw dossier, aangezien er geen geloof kon gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u zich beriep. De veiligheidssituatie in uw regio van herkomst noopte ook niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing en de motivering erin werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd in een arrest van 9 oktober 2017.

Zonder naar Irak te zijn teruggekeerd diende u op 23 november 2017 een derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde bij dat verzoek dat uw ouders drie telefoontjes hadden gekregen waarin gezegd werd dat men op de hoogte was dat u naar Irak was teruggekeerd, terwijl u nog steeds in België verbleef. Men zou naar u op zoek zijn. U verklaarde nog dat uw vader in uw ouderlijk huis in de wijk Saydiya werd vermoord door de mensen die in het verleden uw broer ontvoerd hebben. Voorts verwees u naar de actuele veiligheidssituatie in de stad Bagdad, die in uw ogen slecht was. Op 28 februari 2018 betekende het CGVS u een beslissing tot weigering van inoverwegingname. Aangezien u zich in uw derde verzoek beriep op elementen die voortvloeiden uit de verklaringen die u in uw eerste en tweede verzoek uiteengezet had, die niet geloofwaardig waren, kon ook aan uw nieuwe verklaringen over uw problemen en die van uw familie geen geloof gehecht worden. De veiligheidssituatie in uw regio van herkomst noopte niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

In april 2018 reisde u naar Frankrijk. Ook daar diende u een verzoek om internationale bescherming in. In navolging van de Dublinverordeningen werd u echter overgedragen aan België. U kwam opnieuw aan in België op 7 september 2018.

Op 19 september 2018 deed u een vierde verzoek om internationale bescherming in België. Op 19 december 2018 werd uw verzoek ontvankelijk verklaard. U verklaart in uw huidig verzoek dat uw vroegere problemen met A. S. en zijn kompanen nog steeds actueel zijn. Daarnaast haalt u aan dat u zich sinds 2014 aangetrokken voelt tot mannen. U zou momenteel al meer dan een jaar een relatie hebben met een zekere M. A., een erkend vluchteling die in Verviers woont.

U toonde drie foto's van M. op uw telefoon bij het indienen van uw huidig verzoek om internationale bescherming. Daarnaast legde u volgende stukken neer: uw Iraakse identiteitskaart, uw Iraaks nationaliteitsbewijs, een kopie van uw woonkaart en een kopie van uw voedselrantsoenkaart, een brief van de eigenaar van een kapsalon waarin gesteld wordt dat u daar zou mogen werken indien u een verblijfsvergunning krijgt en foto's waarop u zelf te zien bent (maar de inhoud voor de rest erg wazig en onduidelijk blijkt).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel was dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Uit uw verklaringen bleek immers dat u een problematiek van seksuele geaardheid inriep. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd uw verzoek behandeld door een protection officer met expertise inzake deze problematiek. U werd daarenboven specifiek geattendeerd op het feit dat u vrijuit mag spreken over elementen waarvan u denkt dat ze mogelijk gevoelig liggen en op het feit dat zowel de tolk als de protection officer gehouden zijn aan de vertrouwelijkheid van uw verklaringen en zich daartegenover neutraal en respectvol opstellen (CGVS, p. 2, 8).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In uw huidige verzoek verwijst u opnieuw naar de problemen met A. S. en zijn kompanen (Verklaring DVZ 1517604X, vraag 15). Het CGVS stelt vast dat deze problemen die u in uw huidige aanvraag inroept voortvloeien uit de problemen die u in uw eerste en in uw tweede en derde verzoek reeds uiteenzette. Hier moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beoordeling werd bevestigd door de RvV en staat bijgevolg vast. In onderhavig verzoek verwijst u opnieuw naar de problemen met dezelfde personen. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Het CGVS onderzocht daarnaast of u omwille van uw homoseksuele geaardheid een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Irak. Hier dient vastgesteld te worden dat u het CGVS niet overtuigd heeft over uw homoseksuele geaardheid in de zin van een onvervreemdbaar kenmerk dat deel uitmaakt van uw identiteit en uw fysieke en psychische integriteit.

Gezien u bovendien doorheen uw verschillende verzoeken om internationale bescherming ongeloofwaardige verklaringen bleek af te leggen, is ook uw algemene geloofwaardigheid dermate aangetast dat ook aan het nieuwe element dat u in uw vierde aanvraag aanhaalt, namelijk omtrent uw homoseksualiteit, niet zomaar geloof kan gehecht worden.

Daarenboven kunnen ook uw verklaringen over dit nieuwe element op zich niet overtuigen. Zo is het ten eerste bijzonder frappant dat u pas bij uw vierde verzoek om internationale bescherming aanhaalt dat u zich aangetrokken voelt tot mannen (Verklaring DVZ 1517604X, vraag 15), hoewel u zich volgens uw verklaringen reeds sinds 2013 of 2014 aangetrokken voelde tot mannen, dus voor uw vertrek uit Irak (CGVS, p. 20). U verklaart bovendien dat dit element destijds reeds één van de redenen vormde waarom u besloot Irak te verlaten (CGVS, p. 21). U probeert dit uit te klaren door te stellen dat u toen geen vaste relatie had met een man en dit hierdoor niet vermeldde (CGVS, p. 5). Volgens uw verklaringen zou uw relatie met M. echter reeds in mei 2017 gestart zijn (CGVS, p. 5). Uw vorige verzoek dateert van november 2017 (zie boven), wanneer u al meerdere maanden in een relatie was met M. maar hier toch niets over vermeldde bij de DVZ (Verklaring DVZ 1517604Y), waardoor deze uitklaring bijgevolg niet kan standhouden. Hierop gewezen stelt u dat u hier toen niets over vermeldde omdat u M. niet wilde betrekken in uw procedure, gezien u hem geen problemen wilde bezorgen (CGVS, p. 5-6). Gevraagd welke problemen hij hierdoor dan had kunnen krijgen, moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 5-6). U zegt dat u schrik had voor uw relatie, maar kan niet

verduidelijken om welke reden juist (CGVS, p. 6). Gezien de vertrouwelijkheid van de procedure, die u tijdens uw verschillende aanvragen benadrukt werd, zowel bij de DVZ als bij het CGVS (CGVS, p. 2), kan u ook hiermee niet uitklaren om welke reden u hier toen niets over vermeldde. Dat u dit nu wel vermeldde zou bovendien juist op aanraden van M. zelf geweest zijn, wat ten eerste aantoonde dat hij hier geen problemen mee bleek te hebben (CGVS, p. 6). Dat u dit bovendien slechts na uw vierde verzoek zou vermelden, op aanraden van iemand anders, hoewel dit één van de redenen zou geweest zijn waardoor u destijds Irak verliet, doet vermoeden dat u dit element enkel aanhaalde om opnieuw toegang te verkrijgen tot de asielpprocedure en alsnog een status te kunnen verkrijgen in België maar niet omdat het waar is. Bovendien legde u bij de DVZ nog een andere verklaring af over de reden waarom u dit niet eerder vermeldde, namelijk dat u tijdens uw vorig verzoek enkel gevraagd werd naar uw leven in België (Verklaring DVZ 1517604X, vraag 15). Dat u zelfs geen eenduidige verklaringen kan afleggen over de reden waarom u dit niet vermeldde, is een verdere ondermijning van uw verklaringen hieromtrent. U stelt dat u toen gevraagd werd te vertellen over uw leven in België tussen 2015 en de dag van uw toenmalige onderhoud (CGVS, p. 6). Gezien u, zoals hierboven reeds aangegeven, toen reeds een relatie had met een man in België, kan u hiermee opnieuw allesbehalve uitklaren om welke reden u hier toen niets over zou gezegd hebben. Hierop gewezen stelt u dat u het had over uw tweede aanvraag (CGVS, p. 6). Ook hiermee kan u niet verschonen om welke reden u ook bij uw derde aanvraag, wanneer u reeds een relatie had met M. hier niets over vermeldde, integendeel. Omwille van bovenstaande elementen wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het nieuwe element dat u aanhaalt, namelijk uw geaardheid.

Ook uw verklaringen over M., en over uw relatie met M., bevatten verschillende problematische elementen op gebied van geloofwaardigheid. Het is zo dat u in staat bent behoorlijk wat informatie te geven over M., zoals over zijn achtergrond, interesses, en dingen die jullie samen deden of meemaakten (CGVS, p. 8-18). Dat u dergelijke zaken wel kan vertellen, toont op zich echter niet aan dat jullie een romantische of seksuele relatie zouden hebben, ook bij een goede vriendschapsrelatie kan immers verwacht worden dat men dergelijke zaken zou kunnen vertellen. Bovendien blijkt uw kennis over M., de persoon met wie u sinds mei 2017 een relatie zou hebben, ook bepaalde lacunes te bevatten. Zo blijkt u zijn geboortedatum niet te kennen, en kan u pas nadat u dit meermaals gevraagd wordt, zeggen hoe oud hij (ongeveer) is (CGVS, p. 8). U stelt dat u zelf geen verjaardagen viert, wat dit enigszins zou kunnen uitklaren (CGVS, p. 8). Nochtans zou de vraag naar zijn leeftijd één van de eerste dingen geweest zijn die u gezegd zou hebben tegen M. zoals u later verklaart (CGVS, p. 16), waardoor het des te opmerkelijker is dat u op de dag van uw persoonlijk interview, na geruime tijd in een relatie met deze persoon te verkeren, dit niet meer zou weten. Bovendien zou M. zijn verjaardag wel vieren, en zou hij zelfs een feestje gegeven hebben voor zijn verjaardag (CGVS, p. 8). U kan echter niet zeggen wanneer dit feestje was, zelfs niet in welke maand hij jarig is (CGVS, p. 9). U zou zelfs niet aanwezig geweest zijn op dit feestje, omdat het een feest was voor zijn vrienden en u zich niet zou willen bemoeien in zijn leven (CGVS, p. 8). Dat u zich zou bemoeien in zijn leven door als partner aanwezig te zijn op zijn verjaardagsfeestje lijkt ten eerste wel erg vergaand. U blijkt bovendien amper kennis gemaakt te hebben met zijn vrienden, en stelt dat jullie elk in jullie eigen kring zouden bewegen (CGVS, p. 8-9). Hoewel het CGVS zeker niet wil ontkennen dat men als partner zeker ook zijn eigen leven en netwerk kan hebben, is het toch opvallend dat u in al de tijd dat u een relatie heeft met M. zo weinig betrokken zou geweest zijn in zijn privé-leven en zijn vrienden amper ontmoet zou hebben (CGVS, p. 8-9). U zegt verder dat u niet weet of zijn mannelijke vrienden op de hoogte zouden zijn van jullie relatie (CGVS, p. 9). Hoewel dit wel enigszins zou kunnen verklaren om welke reden u niet op zijn verjaardagsfeestje aanwezig was, blijft het bijzonder merkwaardig dat u als partner niet zou weten wie in de omgeving van M. allemaal op de hoogte zou zijn van jullie relatie. Nog legt u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom M. destijds Irak zou verlaten hebben. U zegt aanvankelijk dat M. Irak verliet omwille van zijn geaardheid (CGVS, p. 9). Zijn familie is hiervan niet op de hoogte en denkt dat hij Irak verliet om in het Westen een vrij leven te beginnen (CGVS, p. 9). Later zegt u dit echter anders en stelt u dat M. Irak ook verliet omdat hij daar problemen had als journalist (CGVS, p. 12). Hierover kan ten eerste gezegd worden dat het opvallend is dat u dit element niet eerder vermeldde toen u sprak over de reden dat M. Irak verliet, en is het bovendien bizar dat zijn familie zijn vertrek dan niet hieraan zou linken maar er van uit zou gaan dat hij Irak gewoon verliet om vrij te zijn. Zijn familie moet bovendien op de hoogte geweest zijn van deze problemen want hij moest hierdoor van hen stoppen met werken als journalist volgens uw verklaringen (CGVS, p. 12). Ook over de toekomst die u ziet in termen van relaties blijft u bijzonder vaag. Zelfs wanneer u dit meermaals gevraagd wordt, gepeild wordt naar uw ideaalbeeld, droombeeld op relationeel vlak in de toekomst, blijkt uit geen enkel van uw antwoorden dat u zou dromen van een toekomst met M. op relationeel vlak (CGVS, p. 24). U zegt uiteindelijk wel dat u misschien wel de relatie zou verderzetten met hem in de toekomst als hij betrouwbaar blijkt te zijn (CGVS, p. 23-24). Dat u pas nadat u dit meermaals gevraagd wordt een dergelijk, nog steeds erg summier en weinig doorleefd, antwoord geeft, doet vermoeden dat een

toekomst met M. als partner voor u niet echt aan de orde lijkt. Bovenstaande elementen doen dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw liefdes- of seksuele relatie met M. op de helling staan.

Ook in Bagdad zou u seksuele contacten gehad hebben met een man, een jongen uit uw wijk genaamd A. (CGVS, p. 18). Ook uw verklaringen over uw seksuele relatie met deze man blijven bijzonder vaag. Gevraagd hoe uw seksuele relatie met hem juist ontstond, stelt u dat jullie samen naar de voetbal gingen kijken, elkaar bleven contacteren en uiteindelijk afspraken waarna jullie seks hadden (CGVS, p. 19). Gevraagd hoe jullie jullie wederzijdse aantrekkingskracht kenbaar maakten, kan u opnieuw enkel vaag antwoorden door te stellen dat dit kwam door een manier van praten en fysiek dichtbij elkaar te komen, zonder hier verder in detail op ingaan of verduidelijking te geven (CGVS, p. 19). Gezien dit uw eerste seksuele relatie met een man was, in een context waar dergelijke zaken taboe zijn, kan echter verwacht worden dat u uitgebreider en doorleefder zou kunnen vertellen over de manier waarop jullie (seksuele) relatie juist evolueerde. Ook over hoe deze relatie tot een einde kwam, laten uw verklaringen te wensen over. U stelt dat dit stopte nadat jullie een conflict hadden, een hevige discussie, maar heeft geen idee meer waarover deze discussie juist ging (CGVS, p. 19). Dat uw verklaringen ook over deze relatie, die gezien dit uw eerste relatie met een man was en daardoor toch een diepe indruk moet nagelaten hebben, dermate summier zijn, doet ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze relatie teniet.

Over uw beweerde (seksuele) relaties met beide mannen, moet verder gewezen worden op het feit dat het voorkomen van sterke vriendschapsrelaties tussen mannen of zelfs seks onder mannen niet noodzakelijk impliceert dat deze mannen ook homoseksueel geaard zijn in de zin dat dit een onvervreemdbaar deel zou uitmaken van hun identiteit en hun fysieke en psychische integriteit. Zo kan de onmogelijkheid van sociaal en seksueel contact tussen ongehuwde mannen en vrouwen omwille van maatschappelijke normen (seksuele eer bijvoorbeeld) ertoe leiden dat zowel diepgaande vriendschapsrelaties als seksuele interactie in bepaalde gevallen tussen leden van hetzelfde geslacht plaatsvindt uit 'noodzaak', als surrogaat van heteroseksuele betrekkingen. Indien het besef van homoseksuele geaardheid als onlosmakelijk deel van de eigen identiteit van een verzoeker om internationale bescherming ontbreekt, is het niet zo dat het niet kunnen (al dan niet openlijk) beleven van zulk een geaardheid bij terugkeer naar het land van herkomst een schending van fundamentele rechten zou uitmaken. Met andere woorden, dat van iemand die homoseksueel geaard is, niet kan worden verwacht dat hij deze geaardheid zou verbergen om vervolging te ontkomen – net omdat het een fundamenteel deel van de persoon uitmaakt – impliceert niet dat er internationale bescherming moet worden toegekend aan al wie ooit homoseksuele betrekkingen heeft gehad. Het loutere feit dat u dus misschien wel seks zou gehad hebben met deze mannen, hoewel dit omwille van bovenstaande argumenten reeds sterk in twijfel getrokken wordt, kan dus niet voldoen om u een internationale beschermingsstatus toe te kennen.

Dat het besef van uw homoseksuele geaardheid als onlosmakelijk deel van de eigen identiteit ontbreekt, blijkt verder uit uw uitspraken over uw geaardheid zelf en uw bewustwording hiervan. Gevraagd wanneer u voor het eerst besepte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen of twijfelde over uw geaardheid stelt u dat dit reeds in 2013 of 2014 was (CGVS, p. 20). U kan hierover voor de rest echter niet verduidelijken wat u toen juist voelde, of waardoor u zich hier op dat moment voor de eerste keer bewust van werd (CGVS, p. 20). U verklaart dat u toen 22 jaar oud was, dit plots voelde, maar daarvoor hier geen enkel bewustzijn van zou gehad hebben (CGVS, p. 20). Hierover moet vooreerst opgemerkt worden dat het weinig waarschijnlijk is dat u dergelijke zaken plots, zonder enige aanleiding zou beseffen en niet kan uitweiden over een meer gradueel proces waarin u zich bewust werd van uw eigen geaardheid. Zeker gezien de impact die een dergelijk gevoel, in het bijzonder door het homofobe klimaat in uw land van herkomst, moet gehad hebben op uw persoon en gevoelsleven.

Gevraagd hoe het komt dat u dit dan plots wel besepte, verklaart u dat u sinds uw aankomst in België meer vrijheid had om uw gevoelens hierover naar buiten te brengen (CGVS, p. 20). Door terug te vallen op de verdere ontplooiing van uw seksualiteit in België, ontwijkt u echter de vraag en toont u aan geen verdere verklaringen af te kunnen leggen over het besef van uw geaardheid dat zich reeds in Irak moet afgespeeld hebben. Ook wanneer u meermaals gevraagd werd hoe u zich emotioneel voelde bij het besef dat u aangetrokken werd tot mannen, gezien het feit dat dit niet aanvaard wordt in uw maatschappij, geeft u steeds vage en ontwijkende antwoorden, zonder echt te kunnen ingaan op de impact die dit besef had op uw emotionele gevoelswereld (CGVS, p. 21-22). Op een bepaald moment, begint u zelfs volledig naast de kwestie te praten, en stelt u dat u Irak verliet omdat de politieke situatie daar erg onstabiel is en u daar niet verder kon studeren (CGVS, p. 21). Dat u pas na de tiende maal dat deze vraag u gesteld wordt, antwoordt door te zeggen dat u schrik had uw familie te kwetsen in Irak en uw vrienden kwijt te raken, doet vermoeden dat u dit antwoord enkel nog geeft omdat u merkt dat de antwoorden die u voordien gaf niet afdoende bleken te zijn. Omwille van bovenstaande elementen kunnen uw verklaringen over de bewustwording van uw homoseksualiteit niet overtuigen.

Ook uw verklaringen over de definiëring van uw eigen seksualiteit, laten te wensen over. U verklaart zichzelf te beschouwen als homoseksueel (CGVS, p. 22). Onder homoseksualiteit verstaat u mannen die enkel aangetrokken zijn tot mannen (CGVS, p. 23). Dit komt echter niet overeen met de omschrijving die u geeft aan uw eigen seksualiteit, waarover u stelt seks met vrouwen te verkiezen boven seks met mannen (CGVS, p. 23). Dit zou zelfs zo gebleven zijn sinds uw komst naar België, waar u uw homoseksualiteit wel vrij kan beleven, maar nog steeds liever seks zou hebben met vrouwen, wat u hier ook reeds zou gedaan hebben (CGVS, p. 23-24). Hierop gewezen stelt u inderdaad een seksuele voorkeur te hebben voor vrouwen, maar op relationeel vlak dan weer mannen te verkiezen (CGVS, p. 23). Mannen zouden volgens u opener, betrouwbaarder, minder bemoeizuchtig zijn en minder zagen (CGVS, p. 23). Dat mannen makkelijker zouden zijn in de omgang, verklaart echter nog steeds niet om welke reden u uw eigen seksualiteit dan wel als homoseksueel zou omschrijven indien u zich toch voornamelijk tot vrouwen seksueel voelt aangetrokken. Hoewel het CGVS zeker erkent dat seksualiteit en gender erg fluïde begrippen zijn, blijkt uit uw verklaringen dat u enkel op relationeel vlak, buiten het seksuele aspect dat toch als doorslaggevend gezien kan worden in de omschrijving van iemands seksuele geaardheid, tot mannen aangetrokken bent en seksueel eerder als hetero omschreven zou kunnen worden. Gevraagd of u uw partner M. ook seksueel aantrekkelijk vindt, stelt u van wel (CGVS, p. 23). Wanneer u verder gevraagd wordt wat u dan juist aantrekkelijk vindt aan hem, stelt u dat hij een mooie manier van praten heeft, goed kan koken en netjes is (CGVS, p. 23). Dergelijke eigenschappen situeren zich echter weer op het karakteriële niveau van een persoon en hebben niets te maken met zijn fysieke eigenschappen, geslacht of seksualiteit. Gevraagd of u hem dan ook fysiek aantrekkelijk vindt, stelt u van wel, maar komt u bij de beschrijving van wat u dan juist fysiek aantrekt in hem niet verder dan vage verklaringen als zijn lichaam, omdat hij erg verzorgd is (CGVS, p. 23). Bovenstaande verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen dat u zich seksueel aangetrokken zou voelen tot andere mannen, en aldus een homoseksuele geaardheid zou hebben die gezien kan worden als onlosmakelijk deel van uw identiteit.

Bovendien stelt het CGVS zich vragen bij het feit dat u Irak zou moeten verlaten hebben omwille van uw homoseksualiteit gezien u eigenlijk vrouwen blijkt te verkiezen als sekspartner, en om dezelfde reden niet meer zou kunnen terugkeren naar Irak. Hiermee geconfronteerd, stelt u bovendien zelf dat het geen ramp zou zijn voor u om een relatie te hebben met een vrouw in Irak, gezien u hier daar wel aan gewend zou zijn omdat dit de gewoonte is in uw maatschappij (CGVS, p. 24). Dat u dit zo omschrijft, toont opnieuw aan dat uw beweerde homoseksualiteit moeilijk gezien kan worden als een onlosmakelijk deel van uw identiteit. U stelt wel dat u dit nu niet meer zou kunnen indien u zou moeten terugkeren naar Irak (CGVS, p. 24). Gevraagd om welke reden dit nu anders zou zijn voor u, gaat u zelfs voorbij aan uw eigen seksualiteit, en geeft u enkel aan dat u niet meer terug kan keren omdat u hier geïntegreerd bent en andere mogelijkheden heeft dan in Irak (CGVS, p. 24). Ook wanneer u nog eens expliciet gevraagd wordt of het in termen van de beleving van uw seksualiteit voor u nog mogelijk zou zijn terug te keren naar Irak, stelt u dat u dit niet kan omdat u plannen gemaakt heeft uw toekomst in België op te bouwen (CGVS, p. 24). Opnieuw wordt zo de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw geaardheid ondergraven.

Verder valt op dat u bijzonder weinig kennis heeft over het homoseksuele milieu. Hoewel u reeds in Irak verklaarde seksuele contacten te hebben met mannen, kent u geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Irak, en beweert u zelfs dat deze helemaal niet zouden bestaan (CGVS, p. 25-26). Uw verklaringen hierover beperken zich namelijk tot het aangeven van de algemene prostitutiebuurten, waar volgens u 'mogelijks' voor alle geaardheden een aanbod aanwezig zou geweest zijn (CGVS, p. 26). Dat u geen kennis hebt van het homoseksuele milieu in uw land van herkomst, zou enigszins begrijpelijk kunnen zijn, gezien u pas in België uw geaardheid ten volle zou hebben kunnen ontplooiën (CGVS, p. 20). Het valt echter op dat u ook in België bijzonder weinig interesse vertoont of kennis heeft over de mogelijkheden van het beleven van uw beweerde homoseksuele geaardheid. U beweert wel op de hoogte te zijn van het bestaan van verenigingen die de rechten van holebi's verdedigen in België, namelijk in Luik en in Brussel volgens uw verklaringen, maar u kan geen enkele naam vernoemen van een dergelijke organisatie (CGVS, p. 27). Uw beweerde partner M. zou wel bepaalde verenigingen bezoeken in Gent, maar u zou nooit met hem mee gegaan zijn en jullie zouden zelfs nooit over de mogelijkheid om daar eventueel eens samen naartoe te gaan, gesproken hebben (CGVS, p. 28). Gevraagd waar deze ontmoetingsplaatsen ergens zijn in Gent, kan u enkel heel vaag zeggen dat zij aan de Dampoort en in een wijk genaamd Sint-Pieters, ergens in het centrum van Gent zouden zijn (CGVS, p. 28). U zou wel één gayclub in Roeselare kennen, en deze regelmatig frequenteren, genaamd 'Club Shemale' (CGVS, p. 26). Het CGVS kon echter geen enkele club terugvinden in Roeselare met deze naam. Gevraagd hoe u juist bij deze club terecht was gekomen, antwoordt u opnieuw bijzonder summier dat dit een zeer bekende plaats is en iedereen daarvan op de hoogte zou zijn (CGVS, p. 26). Dat u ook hier dergelijke vage verklaringen over aflegt, maakt het weinig plausibel dat u ook effectief bovenvermelde club zou frequenteren. Verder kent u geen enkele andere ontmoetingsplaats voor

homoseksuelen in België, maar geeft u wel een website op waar men dergelijke plaatsen zou kunnen terugvinden, namelijk 'Rood Licht' (CGVS, p. 27). Ook deze site kon niet teruggevonden worden door het CGVS. U stelt bovendien zelf dat deze site niet specifiek gericht zou zijn op het holebi-publiek (CGVS, p. 27), waardoor ook het vernoemen van deze site uw verklaringen over uw geaardheid niet kan ondersteunen. U toont ook enkele apps op uw gsm die zouden aantonen die volgens u bestemd zijn voor het homoseksuele publiek, namelijk 'Lovo', 'Tinder' en 'HER' (CGVS, p. 27). Na opzoekingswerk door het CGVS blijkt 'Lovo' echter een dating app te zijn die niet specifiek gericht is op het homoseksuele publiek (zie administratief dossier, blauwe map, document 3). Gevraagd of 'Tinder' specifiek voor het homoseksuele publiek is, stelt u dat er twee soorten 'Tinder' zouden zijn en dat de 'Tinder' met de rode kleur specifiek op dit publiek zou gericht zijn. Informatie die het CGVS terugvond, toont echter aan dat de rode 'Tinder' eigenlijk de gewone 'Tinder' is, niet specifiek gericht op holebi's (zie administratief dossier, blauwe map, document 4). Van de variant 'Grindr' wel gericht op homoseksuelen, blijkt u dan weer nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 27; zie administratief dossier, blauwe map, document 6). De app 'HER' blijkt dan weer gericht op de vrouwelijke LGTB gemeenschap, en kan daarom op zijn beurt ook uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid als man niet ondersteunen (zie administratief dossier, blauwe map, document 5). Van de Gay Pride in België blijkt u dan weer nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 28). Gevraagd of u voor uw komst naar België informatie gezocht had over de rechten van holebi's in België of wist welke rechten zij hier hadden, stelde u van niet (CGVS, p. 26). U verklaart dit door het feit dat u eigenlijk niet in België een verzoek om internationale bescherming wilde indienen maar naar Groot-Brittannië wilde gaan (CGVS, p. 26). Hierop gevraagd wat u dan wist over de rechten van holebi's in Groot-Brittannië geeft u eerst aan dat u niet naar daar wilde gaan om uw homoseksualiteit vrijelijk te kunnen beleven, maar om daar te kunnen studeren (CGVS, p. 26). Na verder doorvragen geeft u wel aan dat u zou geweten hebben dat holebi's daar meer rechten hadden dan in uw land van herkomst (CGVS, p. 26). Dat u echter eerst aangeeft niet met dat doel naar daar gegaan te zijn, ondergraaft wederom uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid. U zou wel drie andere homoseksuele mannen kennen in België, buiten M. (CGVS, p. 15). Dat u drie namen van andere homoseksuelen kan opnoemen, kan op zich ook echter niet aantonen dat u zelf homoseksueel zou zijn. In de hele periode die u al in België heeft doorgebracht, heeft u zich duidelijk niet echt verdiept in wat homoseksualiteit hier betekent, of in welke mogelijkheden u hier allemaal hebt om uw geaardheid te beleven. Uw profiel komt dan ook allesbehalve overeen met iemand die eindelijk zijn seksuele geaardheid heeft ontdekt en wil exploreren.

Gelet op het bovenstaande wordt niet aannemelijk bevonden dat u werkelijk homoseksueel geaard bent. Hoogstens kan worden aangenomen dat u heel misschien ooit homoseksuele contacten gehad heeft, hoewel ook dit reeds sterk in vraag gesteld wordt door het CGVS, die op zich geen bewijs kunnen vormen van uw geaardheid. Hieruit volgt dat er geen nood is aan internationale bescherming om uw rechten betreffende het beleven van uw geaardheid te garanderen.

Uit het bovenstaande blijkt evenmin dat er, bij terugkeer naar Irak, de perceptie zou bestaan dat u homoseksueel bent. U stelt zelf echter wel dat u daar vervolgd zou worden, gezien u via facebook reeds bepaalde kritieken zou ontvangen hebben van andere Arabieren en Irakezen omdat u daar gereageerd zou hebben op negatieve uitlatingen ten opzichte van homoseksuelen in bepaalde groepen (CGVS, p. 24). Zoals u zelf zegt, gaf u daar enkel commentaar op negatieve uitlatingen ten opzichte van homoseksuelen, en geeft u daarmee niet aan zelf homoseksueel te zijn (CGVS, p. 25). U geeft aan deze commentaren in privé-groepen te geven, en u niet publiek op facebook over dergelijke zaken uit te laten (CGVS, p. 25). Het feit dat u deze commentaren zou gegeven hebben, is op zich niet afdoende om aan te geven dat u in Irak vervolgd zou worden omdat u daar gepercipieerd zou worden als homoseksueel. In Irak zelf zou niemand op de hoogte zijn van uw beweerde homoseksualiteit (CGVS, p. 25). U geeft wel aan dat mensen daarvan op de hoogte zouden kunnen komen, indien bepaalde personen die u nog kent vanuit Irak, en die momenteel ook in België verblijven hiervan op de hoogte zouden komen en dit zouden verspreiden in Irak (CGVS, p. 25). Gezien het CGVS zoals hierboven gemotiveerd wordt, geen geloof hecht aan uw beweerde homoseksualiteit, kan het ook niet aannemelijk geacht worden dat deze personen hiervan op de hoogte zouden komen.

De documenten die u voorlegt kunnen niets wijzigen aan de beoordeling van het CGVS. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, woonstkaart en voedselrantsoenkaart kunnen enkel uw verklaringen over uw identiteit en herkomst ondersteunen. Deze elementen staan hier niet ter discussie. De brief van de eigenaar van het kapsalon waar u zou mogen werken indien u een verblijfsvergunning zou krijgen, houdt op geen enkele manier verband met uw aangehaalde vluchtmotieven, en kan aldus ook niets wijzigen aan de beoordeling hiervan. Over de foto's die u voorlegt, moet ten eerste opgemerkt worden dat de inhoud hiervan erg onduidelijk is, waardoor moeilijk op te maken valt wat u hier juist mee wil aantonen (zie administratief dossier, groene map, document 6). U verklaarde bij het CGVS dat u nog foto's zou neerleggen van u en uw partner M., waardoor vermoed wordt dat dit deze foto's wel eens zouden kunnen zijn (CGVS, p. 4). Hieromtrent moet gewezen worden op het gesolliciteerd karakter van

dergelijke documenten. Zij kunnen namelijk louter met die opzet gemaakt zijn, om bepaalde verklaringen te ondersteunen, en kunnen daarom in afwezigheid van geloofwaardige verklaringen ook niets veranderen aan de beoordeling van het CGVS.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 14 november 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider alAbadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017 en 2018, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw op significante en bijna constante wijze verder af in het voorbije jaar, waarbij het stabiliseerde op een veel lager niveau dan voorheen. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. De sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in 2018 aan met een duidelijke verdere daling van het aantal slachtoffers.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen

vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen. De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2018 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw

aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarop het CGVS zich beroept, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing in het licht van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Naar het oordeel van verzoeker werd in de bestreden beslissing niet afdoende geantwoord op de door hem ingediende asielaanvraag. Verzoeker had in het kader van zijn aanvraag verwezen naar zijn eerdere problemen, maar stelde het nieuwe verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk op zijn geaardheid. Volgens verzoeker werd het onderzoek naar zijn geaardheid echter gekleurd door de vooringenomenheid van de commissaris-generaal ingevolge de eerdere asielaanvragen met negatieve afloop.

Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van het Hof van Justitie waaruit blijkt dat van homoseksuele asielzoekers niet mag worden verlangd dat zij hun geaardheid geheim houden of zich terughoudend opstellen om vervolging te voorkomen.

Verzoeker stelt dat zijn geaardheid reeds naar voor kwam in zijn thuisland, maar slechts tot volle ontwikkeling kwam in België waar hij beseftte dat het niet foutief was om homoseksueel te zijn.

Het Commissariaat-generaal gaat volgens verzoeker uit van een verkeerde zienswijze waar het poneert dat hij zich als homoseksueel bepaalde vragen diende te stellen of bepaalde plaatsen diende te bezoeken om zijn geaardheid kracht bij te zetten. Deze uitgangspunten zijn, zo stelt verzoeker, denigrerend en discriminerend. Er werd onvoldoende rekening gehouden, zo stelt verzoeker, met het gedetailleerd karakter van zijn verklaringen.

Vervolgens gaat verzoeker in op de noties ‘gegronde vrees’ en ‘vervolging’ en op de onwil of onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden tegen maatschappelijke bedreigingen.

Verzoeker wijst erop dat hij homoseksueel is, maar dat zijn homoseksualiteit niet exclusief is en stelt dat het Commissariaat-generaal uitgaat van een stereotype benadering van homoseksualiteit zonder zijn persoonlijkheid en eigen beleving in aanmerking te nemen. Bij de behandeling van zijn asielaanvraag, zo stelt verzoeker, had het Commissariaat-generaal niet zozeer de waarheidsvinding als doel voor ogen, maar wel de bevestiging van de eerdere negatieve beoordelingen, die niets met zijn geaardheid te maken hadden.

Er werd volgens verzoeker onvoldoende rekening gehouden met de context waarbinnen hij opgroeide, zijn algemene kennis, zijn opleidingsniveau en de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Verzoeker bendrukt dat hij wel degelijk homoseksueel is.

Betreffende zijn homoseksuele geaardheid beweert verzoeker dat de commissaris-generaal de homoseksuele gemeenschap als 'typetjes' probeert af te schilderen.

In weerwil van wat het Commissariaat-generaal meent, zo vervolgt verzoeker, is de bewustwording van de homoseksualiteit geen plotse aandoening die men gewaar kan worden. Verzoeker verbaast zich over het feit dat er bij relaties tussen personen van een verschillend geslacht nooit gevraagd wordt hoe men zich erbij voelde, terwijl dit bij homoseksuele relaties wel wordt bevraagd, hetgeen, zo meent verzoeker, discriminatoir is. Het gegeven dat verzoeker een relatie had met een vrouw in België, toont volgens de verwerende partij aan dat kan worden getwijfeld aan zijn geaardheid, maar is volgens verzoeker een uiting van een bekrompen benadering.

Het accepteren van de homoseksualiteit, zo betoogt verzoeker, zou volgens de commissaris-generaal steeds een bewuste en problematische fase zijn waarbij men zichzelf in vraag stelt.

Naar aanleiding van de vaststelling dat verzoeker zijn geaardheid niet tijdens zijn vorige verzoeken om internationale bescherming had gemeld, verwijst verzoeker naar het taboe en het feit dat hij de schaamte en de vernedering binnen het Iraakse milieu (ook in België) niet wilde meemaken. Daarnaast stelt verzoeker dat hij zijn partner, die ook uit het Iraakse milieu komt, niet in verlegenheid wilde brengen. Verzoeker relateert de vertrouwelijkheid van het Commissariaat-generaal omdat het Iraakse milieu in België vrij beperkt is en de redenen voor een asielaanvraag snel naar buiten komen (vooral als deze een positief vervolg kennen). Verzoeker stelt dat hij zich gedurende zijn vorige aanvragen bewust was van zijn geaardheid, maar dat hij nog niet klaar was om deze naar buiten te brengen.

Wat de onduidelijkheid over verzoekers vriend betreft, stelt hij dat niet alles openlijk besproken kan worden en dat hij deze relatie niet openlijk kan beleven waardoor het logisch is dat verzoeker niet in een nauwer contact staat met de familie en de vriendenkring van M.

Verzoeker brengt in herinnering dat hij in detail had beschreven hoe hij de eerste contacten legde op seksueel gebied en vraagt zich af of het Commissariaat-generaal objectieve gegevens heeft over de wijze waarop hij zijn homoseksualiteit had moeten ontdekken. Verzoeker acht het stereotiep dat hem verweten wordt dat hij het homo-milieu niet kent omdat het niet vereist is dat *"elke homo in een roos pakje met een regenboogvlag (moet) zwaaien"* om als homo erkend te worden. Tegen de overweging van de commissaris-generaal dat verzoeker onduidelijk was over de plaatsen waar hij zijn homoseksualiteit beleefde, brengt verzoeker in dat hij niet enkel in exclusief homo-bars, maar ook in gemengde omgevingen terecht komt en dat hij zowel *mainstream-apps* als meer pure 'homo-elementen' aanwendt.

Verzoeker concludeert dat de argumenten van de commissaris-generaal niet volstaan om zijn asielaanvraag af te wijzen en dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn homoseksualiteit.

2.2. Nieuwe elementen

De commissaris-generaal voegt middels een aanvullende nota van 8 oktober 2019 de verwijzing toe naar het 'EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation' van maart 2019.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen,

ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt erop gewezen dat verzoeker in het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming een problematiek van seksuele geaardheid inriep, waardoor zijn dossier werd behandeld door een *protection officer* met expertise in deze problematiek.

De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker opnieuw verwijst naar de problemen die hij reeds in het kader van zijn tweede en derde verzoek om internationale bescherming had ingeroepen.

Betreffende zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid wordt in de beslissing gesteld dat verzoeker de commissaris-generaal niet heeft overtuigd dat zijn homoseksualiteit een onvervreemdbaar kenmerk is dat deel uitmaakt van zijn fysieke en psychische integriteit.

De commissaris-generaal merkt op dat verzoeker verklaarde dat hij zich reeds voor zijn vertrek uit Irak aangetrokken voelde tot mannen, maar dit slechts in zijn vierde verzoek om internationale bescherming als asielmotief aanhaalde omdat hij voorheen geen vaste relatie had met een man. Nochtans stelde verzoeker reeds sinds mei 2017 een relatie te hebben met M., terwijl zijn vierde verzoek om internationale bescherming dateerde van november 2017. De redenen die verzoeker opgeeft om dit niet eerder te vermelden, zijn niet in overeenstemming met het vertrouwelijk karakter van de asielpcedure.

Vervolgens stelt de commissaris-generaal vast dat de verklaringen van verzoeker over M. en zijn relatie verschillende problematische elementen bevatten. Het gegeven dat verzoeker behoorlijk wat informatie kan geven over zijn achtergrond, zo merkt de commissaris-generaal op, betekent niet dat hij een liefdesrelatie met hem zou hebben. In de beslissing wordt aangestipt dat verzoeker de geboortedatum of de verjaardag van M. niet kent en kan zelfs niet zeggen in welke maand hij jarig is, hoewel hij verklaarde dat M. een feestje zou hebben gegeven voor zijn verjaardag. Bijkomend merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker niet aanwezig zou zijn geweest op dit feestje omdat dit voor zijn vrienden zou zijn en dat verzoeker nauwelijks betrokken is bij het privé-leven of de vrienden van zijn partner. Verzoeker stelt niet te weten of de mannelijke vrienden van zijn partner op de hoogte zijn van hun relatie en legde uiteenlopende verklaringen af over de reden waarom zijn partner destijds Irak zou hebben verlaten. Tenslotte stelde de commissaris-generaal vast dat verzoeker blijkbaar geen toekomst op relationeel vlak ziet met M. Uit dit alles wordt in de beslissing geconcludeerd dat de geloofwaardigheid van de liefdesrelatie met M. op de helling komt te staan.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing ingegaan op de eerste seksuele contacten die verzoeker met een man zou hebben gehad in Bagdad en wordt vastgesteld dat de verklaringen van verzoeker hieromtrent bijzonder vaag en weinig doorleefd overkomen. Zo geeft de commissaris-generaal aan dat verzoeker niet meer bleek te weten waarom de relatie tot een einde kwam, hoewel hij stelde dat dit met een conflict en een discussie gepaard ging.

Daarnaast wordt er in de beslissing op gewezen dat seksuele contacten tussen mannen, omwille van segregatie tussen mannen en vrouwen in de samenleving als surrogaat voor heteroseksuele betrekkingen, voorkomen en niet noodzakelijk inhouden dat deze mannen ook homoseksueel geaard zijn.

Tevens stelt de commissaris-generaal vast dat de verklaringen van verzoeker over de bewustwording van zijn geaardheid weinig geloofwaardig zijn omdat niet blijkt dat er sprake is van een gradueel proces, maar dat hij dat 'plots' zou hebben beseft en dat hij geen deugdelijke beschrijving kan geven van zijn emoties toen hij doorhad dat hij aangetrokken was tot mannen in de Iraakse context waar dit niet wordt aanvaard. De commissaris-generaal gaat ook in op de verklaringen van verzoeker over zijn eigen seksualiteit, waarbij hij verklaarde seks met vrouwen te verkiezen boven seks met mannen, maar op relationeel vlak mannen te verkiezen. Toch blijkt verzoeker te verklaren dat hij bij een terugkeer naar Irak wel gewend zou geraken aan een relatie met een vrouw en ziet hij zijn seksualiteit niet als een hinderpaal voor een terugkeer. In de beslissing wordt op basis van de verklaringen van verzoeker

gesteld dat hij niet kan overtuigen dat hij ook seksueel aangetrokken zou zijn tot mannen of dat zijn homoseksuele geaardheid een onlosmakelijk deel zou uitmaken van zijn identiteit.

Tenslotte wordt door de commissaris-generaal ingegaan op de beperkte kennis van verzoeker van het homoseksuele milieu. Verzoeker bleek geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Irak te kennen, maar ook België geen kennis heeft van organisaties die de rechten van holebi's verdedigen en stelde dat zijn partner een bepaalde vereniging bezocht in Gent, maar dat hij hem nooit had vergezeld. De *datingapps* die verzoeker toont en die bestemd zouden zijn voor een homoseksueel publiek, blijken volgens de commissaris-generaal niet specifiek gericht te zijn op een homo-publiek, terwijl verzoeker van de variant 'Grindr' nog nooit zou hebben gehoord en evenmin van de 'Gay Pride'. Op basis van zijn verklaringen, zo wordt in de beslissing geconcludeerd, blijkt niet dat verzoeker zich zou hebben verdiept in de betekenis van homoseksualiteit en de mogelijkheden om zijn geaardheid hier te beleven, waardoor het niet aannemelijk wordt bevonden dat verzoeker homoseksueel geaard is. Verzoeker zou in privé-groepen op facebook al gereageerd hebben op negatieve uitspraken ten aanzien van homoseksuelen, maar dit betekent niet dat hijzelf gepercipieerd zou worden als homoseksueel.

De documenten (identiteitsdocumenten, woonstkaart, voedselrantsoenkaart, brief van toekomstige werkgever en foto's) die verzoeker heeft neergelegd, zo wordt in de beslissing gesteld, doen geen afbreuk aan de beoordeling door de commissaris-generaal.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing gesteld dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter op basis van zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Volgens de commissaris-generaal heeft verzoeker evenmin het bewijs geleverd dat er redenen zijn die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden die aanleiding zouden geven tot een verhoogd risico op slachtofferschap van het in Bagdad aanwezige willekeurige geweld.

2.5.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuursdeelnemers in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.5.3. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslagen.

2.5.4. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet schrijft voor dat *"(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967"*. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.5. Blijkens het administratief dossier verklaarde verzoeker ter gelegenheid van zijn vierde verzoek om internationale bescherming dat hij zich sedert 2014 anders voelt op seksueel vlak, dat hij zich aangetrokken voelt tot mannen en dat hij een relatie zou hebben met A.-R. M., die erkend is als vluchteling in België (AD, X-aanvraag, stuk 18, Verklaring volgend verzoek, motieven).

2.5.6. De seksuele gerichtheid vormt een kenmerk op grond waarvan een aanvrager tot een bepaalde sociale groep in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag kan worden gerekend wanneer een groep mensen met dezelfde seksuele gerichtheid in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (zie in die zin HvJ 7 november 2013, X. e.a., nr. C-199/12–C-201/12, §§46 en 47 en HvJ 5 januari 2018, F. t. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, nr. C-473/16, §30). Het komt aan verzoeker toe zijn voorgehouden seksuele gerichtheid nader te onderbouwen, waarbij een loutere bewering, dat men homoseksueel is, niet volstaat, maar het uiteraard onmogelijk is een sluitend bewijs te leveren van

zijn seksuele gerichtheid. Hierbij dient een onderscheid te worden gemaakt tussen seksuele praktijken, seksuele gerichtheid en seksuele identiteit. Aangezien een seksuele praktijk niet noodzakelijk samenvalt met een seksuele identiteit, maakt het louter onderhouden van seksuele contacten met mannen op zich nog geen homoseksuele geaardheid aannemelijk. Zo kan de onmogelijkheid van sociaal en seksueel contact tussen ongehuwde mannen en vrouwen omwille van maatschappelijke normen (seksuele eer) ertoe leiden dat zowel diepgaande vriendschapsrelaties als seksuele interactie in bepaalde gevallen tussen leden van hetzelfde geslacht plaatsvindt uit "noodzaak", dit is loutere lustbevrediging en als surrogaat voor heteroseksuele betrekkingen. In zulke situaties staat de seksuele praktijk los van de seksuele oriëntatie van iemands persoonlijkheid of identiteit.

2.5.7. *In casu* dringt zich de vaststelling op dat verzoeker reeds sinds 22 juli 2015 in België verblijft, maar slechts in het kader van zijn vierde asielaanvraag van 19 september 2018, dus ruim drie jaar na zijn binnenkomst op het Belgische grondgebied, voor het eerst gewag maakt van zijn homoseksuele gerichtheid. Verzoeker verklaarde dat hij sedert mei 2017 een homoseksuele relatie heeft met M., hoewel hij hiervan geen melding maakte bij zijn derde asielaanvraag van 23 november 2017 (AD, stuk 22, Y –aanvraag). Bovendien zou hij zich al sinds 2015 tot mannen aangetrokken voelen, waardoor het bevreemdend overkomt dat verzoeker dit nooit eerder verklaarde in een asielprocedure, die een vertrouwelijk karakter heeft. Uit de huidige verklaringen van verzoeker blijkt dat hij geen andere keuze had omdat zijn "echte" verhaal ongeloofwaardig of te zwak werd bevonden (AD, X-aanvraag, stuk 9, notities van het persoonlijk onderhoud, 31 januari 2019, p. 5), waardoor hij over zijn seksuele gerichtheid diende te praten, hoewel hij zijn partner niet bij zijn problemen wilde betrekken.

Uit het interview blijkt dat verzoeker de geboortedatum van zijn partner niet kent, hetgeen op zich niet opzienbarend hoeft te zijn (*Ibid.*, p. 8). Vreemd genoeg verklaarde verzoeker dat zijn partner een feestje had gegeven voor diens verjaardag voor zijn vrienden, waarop verzoeker niet aanwezig was omdat hij zich "niet (wilde) bemoeien in zijn leven" (*Ibid.*). Bovendien kan verzoeker zelfs niet bij benadering zeggen in welke maand zijn vriend jarig is (*Ibid.*, p. 9). Tenslotte legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom zijn partner als vluchteling werd erkend, waarbij hij enerzijds stelde dat zijn homoseksuele gerichtheid aan de basis zou liggen (*Ibid.*, p. 9), en terwijl hij anderzijds verklaarde dat bedreigingen omwille van zijn profiel als journalist de reden zouden zijn (*Ibid.*, p. 12).

Verzoeker verklaarde dat hij zich in Irak op 22-jarige leeftijd zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen (*Ibid.*, p. 20), maar vóór 2015 enkel relaties met meisjes heeft gehad (*Ibid.*, p. 18). Blijkbaar is zijn gerichtheid op mannen eerder plots tot stand gekomen (*Ibid.*, p. 21) op 22-jarige leeftijd. In Irak, zo verklaarde verzoeker, had hij enkel met een zekere A. een kortdurende homoseksuele verhouding gedurende een tweetal weken (*Ibid.*, p. 19). Uit de verklaringen blijkt niet dat hij geworsteld zou hebben met de bewustwording van zijn geaardheid en dat deze eerder plots tot stand gekomen is, hetgeen, gelet op de maatschappelijke context in Irak, weinig aannemelijk overkomt. Verzoeker stelde dat hij het ná zijn eerste ervaring wel zag zitten (*Ibid.*, p. 21). Het komt ook bevreemdend over dat verzoekers relatie met A. in Irak was geëindigd omwille van een hevige discussie hoewel verzoeker zich niet meer herinnert waarover dit conflict ging (*Ibid.*). Gezien dit zijn eerste homoseksuele ervaring betrof, zou toch mogen worden verwacht dat hij preciezer kan omschrijven hoe deze relatie tot stand kwam en beëindigd werd. Op seksueel vlak, zo verklaarde verzoeker, stelde hij dat hij iets meer voorkeur heeft voor meisjes en hen aantrekkelijker vindt (*Ibid.*, p. 22-23). Verzoeker verklaarde dat hij met een drietal mannen een seksuele relatie had aangeknoopt, terwijl hij ondertussen al met een vijftiental vrouwen seks heeft gehad (*Ibid.*, p. 22).

Tenslotte blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij weinig vertrouwd is met het homo-milieu in Irak of in België. Uit zijn verklaringen blijkt dan weer wel dat zijn vertrek uit Irak ook was ingegeven door de wens om zich in het Verenigd Koninkrijk te bekwamen in het Engels en voor ingenieur te studeren (*Ibid.*, p. 26). Ter terechtzitting komt verzoeker niet terug op zijn geaardheid, maar wijst hij erop dat hij verblijfsdocumenten nodig heeft omdat hij in het kader van een arbeidsovereenkomst aan de slag kan gaan en omdat zijn moeder in Irak aan leukemie lijdt. Hij stelt dat hij ter gelegenheid van zijn gehoor gewoon geantwoord heeft op de vragen, maar dat dit tot een weigeringsbeslissing heeft geleid.

2.5.8. In zijn middel weerlegt verzoeker nergens de vaststellingen van de commissaris-generaal. Naar aanleiding van de opmerking van verzoeker dat de uitgangspunten van het Commissariaat-generaal stereotiep, denigrerend en discriminerend zou zijn, merkt de Raad op dat de motieven van de bestreden beslissing als een geheel dienen te worden gelezen en het niet is vereist dat ieder afzonderlijk element de beslissing in haar geheel kan dragen (cf. RvS, 10 oktober 2006 nr. 163.381).

De stelling van verzoeker dat de commissaris-generaal homoseksuelen als 'typetjes' zou stereotyperen of dat "*elke homo in een roos pakje met een regenboogvlag (moet) zwaaien*" om als homo erkend te worden, kan niet worden bijgetreden. Uit het dossier blijkt dat men wel degelijk heeft proberen te achterhalen of de homoseksuele praktijk van verzoeker voortspuit uit een homoseksuele gerichtheid, waarbij na een onderzoek is gebleken dat zijn verklaringen geen blijk geven van een homoseksuele gerichtheid. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal ook vooringenomenheid omwille van zijn eerdere asielaanvragen met negatieve afloop. Uit de gegevens blijkt evenwel dat het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn vierde asielaanvraag werd afgenomen door een *protection officer* en een tolk die speciaal opgeleid was om gesprekken te voeren betreffende de geaardheid (AD, stuk 9, notities van het persoonlijk onderhoud, 31 januari 2019, p. 8), zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat er sprake is van vooringenomenheid. Verzoeker verzuimt ook om specifieke passages uit de beslissing te benoemen waaruit vooringenomenheid of stereotypering zou blijken.

In weerwil van verzoekers beweringen werd wel degelijk rekening gehouden met het gedetailleerd karakter van zijn verklaringen, maar er werd geconcludeerd dat zijn kennis over zijn partner M. ook het gevolg kan zijn van een gewone vriendschapsrelatie die geen seksuele connotatie heeft.

Het gegeven dat verzoeker geen kennis heeft van het homo-milieu is *an sich* geen doorslaggevend argument in de weigeringsbeslissing, maar wordt, naast alle andere elementen, mee in overweging genomen.

De Raad besluit dat de commissaris-generaal geenszins onredelijk te werk ging door op grond van de verklaringen van verzoeker te concluderen dat hij zijn homoseksuele gerichtheid niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.5.9. Aangezien de verklaringen van verzoeker betreffende zijn seksuele gerichtheid ongeloofwaardig werden bevonden, kan verzoeker op die basis niet als vluchteling worden erkend, en komt hij op basis van deze elementen evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

2.5.10. In zijn middel gaat verzoeker nergens in op de overwegingen die de weigering van de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, ondersteunen. De Raad maakt bijgevolg het standpunt van de commissaris-generaal uit de aanvullende nota tot de zijne (Aanvullende nota CGVS, 8 oktober 2019). Op basis van de beschikbare landeninformatie erkent de commissaris-generaal dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon, zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft geen bewijs geleverd van persoonlijke omstandigheden die hem een verhoogd risico zouden opleveren in het licht van het in Bagdad aanwezige willekeurige geweld.

2.5.11. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN